

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Domnului

În ziua aceasta de praznic sfânt pentru Mine, fiilor, și pentru voi, cei ce credeți ceea ce vă dau Eu să credeți, Mă așez cuvânt de naștere în ieslea Mea de la voi, în ieslea Mea cu voi în mijlocul lumii de pe pământ, și vin pe lume așa cum am venit acum două mii de ani, când mama Mea Fecioara M-a sprijinit să vin, după ce îngerul a venit la ea și i-a spus că vin născut pe pământ din Tatăl și din trupul ei fecioresc, și ea s-a supus crezând. Iar acum Mă sprijin pe voi, după ce am pus în voi credință că vin cuvânt în lume, că Mă nasc Cuvânt în ieslea Mea cu voi și Mă ajut cu voi ca să pot să vin în lume, și lumea, fiilor, nu are nimic în Mine, iar Eu n-am nimic în lumea aceasta, dar vă am pe voi, o, fiilor, și îi am în ea pe toți cei care cred ca și voi că vine Domnul pe pământ cuvânt, iar dacă vă am, iată, vă aduc din cer și vă fac împărțitori de Dumnezeu și vă fac vestitori înaintea Mea ca să-Mi vestiți cărarea și ziua slavei Mele depline și a împărăției lui Dumnezeu peste toți cei de pe pământ, așa cum și acum sunt Împărat peste toți, căci sunt Fiul Tatălui Împărat al împărăției cerurilor, fiilor, și îi am ai Tatălui și ai Mei pe toți cei cu putere și cu iubire de credință ca a mamei Mele Fecioara, căreia lesne i-a fost să creadă și să primească pe Dumnezeu întru venirea Sa pe lume acum două mii de ani, o, și tainic am stat pe lume treizeci de ani, și apoi M-am vestit Fiul al Tatălui, iar cei ce au auzit și au înțeles cine sunt s-au temut și au împlinit ei Scriptura răstignirii Mele, iar Eu am împlinit atunci Scriptura învierii Mele și biruința cea mare asupra lui satana, stăpânitorul acestui veac, și am biruit moartea cu biruința Mea cea mare. Și iată-Mă după două mii de ani cu amintirea zilei nașterii Mele din mamă Fecioară, căci Tatăl Meu așa a binevoit pentru Mine și pentru ea, iar în ziua aceasta petrec cu voi praznicul nașterii Mele, a Pruncului Iisus Hristos, și stăm la masă de praznic sfânt și scriem carte din cer cu voi pe pământ, fiilor, și zic în marea Mea iubire: Pace pe pământ, și slavă multă lui Dumnezeu întru cei de sus, Mântuitorului Iisus slavă!

Sunt Mântuitorul, sunt Mesia Tatălui ca și acum două mii de ani. Sunt Crăciunul creștinilor Mei, fiilor, și sunt al celor ce împlinesc taina credinței și voia Mea cu ei și peste ei pe pământ. O, nu e o poveste și atât venirea lui Moș Crăciun, cum numesc oamenii sărbătoarea nașterii Mele. E adevărată această amintire sfântă și a rămas ea de atunci și până azi, căci în ziua nașterii Mele am primit daruri la iesle de la cei trei magi sosiți din depărtare pentru ca să-Mi afle și să-Mi vadă și să-Mi vestească nașterea, iar ei erau stârniți de Tatăl Meu pentru drumeția lor spre ieslea nașterii Mele, căci Tatăl a voit să primesc daruri, așa cum primesc pruncii cei mici de la părinții lor, și de atunci a început taina Moșului Crăciun, iar taina se înființează la vedere și primesc cei mici daruri în numele lui Moș Crăciun, în numele Meu, căci Crăciunul este numele Meu, al Celui ce a creat cerul și pământul și omul, văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu, și vai și iar vai celor ce mint sub nume de oameni de știință ca să-L biruiască ei pe Cel ce a fost și este Făcătorul a toate! Vai lor, celor ce se încumetă să mintă mereu și să spună că ei știu, că ei au descoperiri, că ei sunt deștepți, că ei cunosc pe cele ce sunt sub stăpânirea Domnului Dumnezeu!

O, câtă înșelare pe lume, o, câtă, fiilor! Dumnezeu a făcut văzutele și nevăzutele și a făcut hotar între ele ca să se știe ce este pentru vederea ochilor oamenilor și ce nu este să vadă ei din cele ce sunt sub stăpânirea lui Dumnezeu. Și atunci cine ești tu, cel ce-ți pui nume de om de știință? Ești cel hoț, cel care ai furat din cele de sub stăpânirea lui Dumnezeu și minți lumea că știi tu. O, nu știi, decât cât ți-a lăsat Dumnezeu să știi, iar mai mult de atât nu poți să fii, oricâte aparate ți-ai zidi ca să-ți ajuți să vezi cu ele, și cu care treci peste Dumne-

zeu din pricina îngâmării și a dorinței tale de a fi mai mult ca Dumnezeu, dar nu, tu ești iscoditorul, și toți cei ca tine sunt urmașii celui ce a furat din pomul cunoașterii, dar n-a putut cunoaște decât că e gol de tot înaintea lui Dumnezeu, gol și rușinat și ascuns în sine, dar descoperit fur, furul care întinde mâna unde nu-i pentru el.

Omul care-și dă nume de om de știință nu crede că este Moș Crăciun, că vine Moș Crăciun cu daruri, căci aceasta cred numai copiii, numai cei ce au putere să creadă și să fie ei ai împărăției cerurilor, în care ei cred, iar oamenii mari cred în ei înșiși și în cei ca și ei păcătoși prin iscodirile minții, dar Eu surp, ca un Făcător ce sunt, surp pe cei ce împart minunile minții lor nevăzătoare decât pentru năluciri născocite din duhul iscodirii, duhul lui satana, care lucrează desființarea lui Dumnezeu din mintea omului și de pe pământ, că-i supărat satana pe Dumnezeu, e supărat de moarte, că moartea e partea lui și numai moarte se pricepe să facă și să împartă, dar lupta lui oarbă e slabă ca și el, ca și minciuna născută din el, o, și se va găta această luptă, că vine lumina, vine venirea Mea, iat-o cum vine și cât vine! Și vine cu Mine odată plânsul și scrâșnirea dinților celor ce s-au dat dumnezei de tot felul, de toată mâna, și care înșeală oamenii de pe pământ ca să se împotrivescă lui Dumnezeu Făcătorul. O, nu, că iată, vine Moș Crăciun, vine cu daruri de sus, vine cu îngerii și cu sfinții în zeci de mii, precum este scris să vină, și măreață este venirea Mea și plină de daruri și de bucurii de sus pentru cei ce plâng pe pământ de dor după adevăr, iar adevărul Eu sunt, o, și măreață este taina adevărului, și toate tainele lui se vor descoperi în lumină și va fi tânguire pentru cei dintru întuneric la vederea luminii, și fericiți sunt și vor fi cei ce se vor arăta cu credință și cu căință de partea luminii și a nașterii din nou a lumii, iar Eu sunt tot o fericire că pot să grăiesc și să așez pe pământ cuvântul adevărului, pe Duhul Sfânt, Care zidește iarăși lumea.

O, ce măreață a fost și a rămas ziua nașterii Mele pe pământ acum două mii de ani! O, și ce măreață este și va fi ziua venirii Mele cu zecile de mii de sfinți, cu cei în care M-am slăvit pe pământ prin vreme cu viața lor, cu dragostea lor, cu credința lor în Mine! O, și Mă tot întreabă ei rând pe rând vreme de două mii de ani: *«Doamne, până când? Te-am iubit și Te-am urmat cu credință și cu dor. Până când, ca să vedem prețul acestei iubiri și așteptarea lui?»*.

O, până acum, iubiților, că iată, cu voi sunt, și Mă port întru iubirea Mea cuvânt pe pământ cu voi în zeci de mii, precum este scris că vine Domnul, și iată-Mă, și nu Mă împiedic să vin dacă nu este credință în lume ca să vin, căci scris este: *«Cine este sfânt să se sfințească încă, iar cine stă în fărădelegile acestui veac să facă așa și mai departe, că ziua Mea vine când nimeni nu se așteaptă să vin și să dau fiecăruia după cum este fapta sa»*.

O, fiilor de la ieslea Mea de cuvânt, Mă fac cunoscut lumii de pe pământ că Mă nasc cuvânt și că vin de la Tatăl și că nu vorbesc de la Mine Însumi și că Tatăl Îmi dă ce să lucrez, Îmi dă, ca și acum două mii de ani Îmi dă. O, câți M-au cunoscut atunci? Puțini de tot, iar ceilalți mulți de tot erau cu capul în norii lor, ca și cei mulți, mulți din vremea aceasta.

Voi, fiilor, voi, și toți cei ce cred în Mine și în cuvântul Meu ca și voi, o, căutați să știți bine pe Iisus Hristos, ca nu cumva să vă fure mintea și înțelegerea cea bună filozofiile acestui veac trecător. Dacă junca scapă în lucernă se umflă și poate să și moară. Așa sunt cei ce iau de la cei ce-și zic oameni de știință și filozofi și cum vor să mai fie ei numiți, o, așa sunt cei ce pun pe piatră momeala lor pentru cei botezați și nebotezați bisericește, după datinile sfinte coborâte de la început pentru cei ce dau să urmeze pe Hristos pe pământ, căci este orânduială să Se așeze Duhul Sfânt peste cei botezați, dar cel botezat nu lucrează apoi pe Duhul Sfânt al botezului, al încreștinării când a devenit creștin prin botez, și se apleacă spre izvoare străine de cele din cer venite pe pământ pentru ca să fie creștin omul prin ele.

Fiilor, fiilor, aveți mare și multă grijă pentru voi, aveți grijă de cămașa botezului, nu cumva să vă fie sfărtecătă și să nu vă mai cunoască Dumnezeu că sunteți ai Săi, căci când

dați să credeți ceva care nu vine din Dumnezeu, și dați să credeți și să amețiți de pe piatra statorniciei întru Hristos, pierdeți harul, fiilor, și vă tot duceți cu capul în jos, de nu mai știți de voi și de Dumnezeu, căci cu Domnul dacă voiți să fiți trebuie să fiți cuminți ca niște prunci ocrotiți de El de toți dușmanii, și trebuie să rămâneți și să mărturișiți și să vă păstrați în El, fiilor. Că Mă uit tot timpul peste cei ce iau cuvântul Meu de cărmă a lor, și Mă uit cum iau ei și de la omul îngâmării acestui veac întunecat din pricina lipsei de lumină a lui Dumnezeu în mijlocul lumii, o, și dau să am grijă, numai să fie ascultători cei care se lasă sub ocrotirea Mea, că e primejdie să-și dea inimii orice fel de hrană de rumegat, că voi știți cum a murit Adam la șoapta cea străină și dușmană pe statul omului în Dumnezeu.

Omul ar fi să plângă pe pământ, ca să fie fericit apoi pe vecii, căci am spus: *«Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia»*, și pe vecii vor avea mângâiere pentru lacrimile de pe pământ, nu lacrimi ude, căci sunt și lacrimi mai tari, sunt cele ale durerilor mari, ale do-ului care așteaptă cu nădejde, și acestea nu se storc, ci stau și dor înăuntru în taină, fiilor.

Am spus atunci: *«Fericți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor pe pământ, și în cer apoi»*. Aceia nu-și murdăresc mintea cu știința cea de la oamenii care nu știu de Dumnezeu, căci Eu celor ce-și petrec viața în păcate nu pot să le dau să poarte de la Mine, căci sunt îngâmfați toți, toți, o, și ar fi măcar să se umilească pentru nevrednicia lor. Fiii lui Dumnezeu leagă totul de Dumnezeu, nu de oameni, că nu este știință în oamenii care iscodesc pe cele puse sub taina lor, căci oamenii nascocesc ei și-și împart între ei ca la cârciumă pahare și amețesc de tot și duc pe oameni în amețală și cad unii peste alții ca și cei beți de vin, dar cei săraci cu duhul nu iau de la oameni, că ei au pe Dumnezeu, Care le împarte după voia Sa ce și cât să știe ei, și a acelora este împărăția lui Dumnezeu, nu cea de pe pământ împărăție a lui satana, stăpânitorul acestui veac, și care amăgește pe tot omul cu nă-luciri, cu descoperiri, spune el. El însă nu poate zidi nimic, că nu el este Ziditorul, și nu poate el să facă ce face Dumnezeu, iar Eu vin curând, curând, și se vor despărți toate la dreapta și la stânga, și cine este sfânt se va sfîinți încă, iar cel întinat se va întina și mai mult, căci așa spune Domnul: să-și ia fiecare plata sa.

O, n-au frică de Dumnezeu oamenii, și nici creștinii n-au. Dacă ar avea măcar creștinii această frică de Dumnezeu le-aș da daruri să poarte și să lucreze de la Mine cu ele planul Meu peste pământ și să-i găsec așa îmbrăcați, și nu goi să-i găsec, nu nelucrători și nu talantul dosit, că asta înseamnă să fii găsit îmbrăcat, să ai daruri de la Mine date și să le porți ca să ai plată și să am cu ce să-ți plătesc în ziua cercetării.

Te rog, creștine care iei de la Mine cuvânt de învățat, te rog, popor cu care am grăit din cer atâția ani, o, învață cum se cheamă că ești cu Dumnezeu pe cale, că El nu ți-a cerut picioarele pe cale cu El, ci inima și iubirea din ea și ascultarea cea din credință și după fapta credinței, nu mersul cu trupul și cu piciorul trupului iar cu duhul să tot stai în lume, adică cu mintea și cu ochiul ei, căci din lume dacă iei nu mai ești pe cale cu Mine, ci cu lumea ești, și lume ești și tu.

O, fiilor, luați de la Duhul Sfânt și nașteți-vă mereu din El ca să fiți ai Mei și ai Tatălui Meu. Duhul Sfânt a fost sămânța din care M-am născut Prunc ca și omul, și am venit prin pantece de Fecioară trecând ca să Mă arăt născut pe pământ. Duhul Sfânt M-a și vestit prin prooroci că voi veni născut din Fecioară și că voi fi Fiul Tatălui ceresc, căci Duhul Sfânt purcede din Tatăl, iar Tatăl grăiește prin Duhul Sfânt ca și Fiul, și grăiește Duhul Sfânt prin prooroci, după cum voiește Tatăl să îplinească și să arate voia Sa, și tot așa și tu să te hrănești, fiule creștin, și să nu cauți să știi de la omul de știință, că tu auzi împrăștiindu-se spuse de la omul de știință, dar tu nu-l vezi, ci doar crezi, și zici apoi că știi. O, fă așa și cu cele de la Dumnezeu împărțite și auzite și vei vedea ce este bine și ce este rău să iei și să știi.

Și acum mărturisesc lucrarea cuvântului Meu din vremea aceasta și spun: Așa cum s-au tras din Israel cei de acum două mii de ani apostoli ai Mei ca să vină după Mine să-i păsto-

resc Eu Însumi, născut din cer pe pământ prin trup de Fecioară, o, tot așa îi păstoresc și pe aceștia cu care merg acum cuvânt peste pământ pentru nașterea din nou a lumii. Și așa cum s-au împotrivit preoții de atunci învățăturii Mele peste ucenicii Mei, la fel și voi, preoți de azi, vă împotriviți să credeți, ba îi învățați și pe creștini să Ne privească departe de voi și de ascultarea de voi, pe Mine și pe ei. O, dar ei ascultă de Mine ca și ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, și cu care am mers mai departe cu istoria lui Dumnezeu pe pământ, și tot așa este și cu aceștia de azi, căci voi nu Mă primiți în casă la voi cu binele Meu pentru voi, și faceți și voi ca și cei de atunci, și nu dați să credeți cuvântului Meu din mijlocul acestor ucenici de azi ai Mei, și care sunt dintre voi, și nu sunt dintre străinii de datină bisericească, așa cum mulți s-au dus în lături.

O, Mă doare de voi pentru mâine, nu pentru azi, și de aceea grăiesc când și când și cu voi și vă rog să nu-Mi fiți dușmani ca și preoții de atunci, să nu-Mi fiți potrivnici venirii Mele la cei mici dintre voi, că de bucurat nu vă bucurați, ba vă luați unul după altul pentru necredință aproape toți, că așa ați găsit de cuviință să lucrați cu Mine, cu cuvântul Meu de acum. Eu însă vă îndemn cu duhul cald: nu fiți necredincioși până în sfârșit, ci fiți credincioși, fiilor! O, de ați sta și voi sub duhul ascultării Mele așa cum stau ei!

O, dacă n-aș fi Eu, Domnul, acest cuvânt sfânt, ar fi pierit de mult acest izvor viu, și prin care de aproape șaptezeci de ani grăiesc cu istorie scrisă pe acest meleag, dar Eu vin din cer, vin pe nori pentru nașterea din nou a lumii, o, fiilor tari la cerbice. O, de ce așa, oare, cu voi?

Am spus acum două mii de ani: voi mai găsi pe pământ credință când voi veni ca să vin? Iată, am pus credință în aceștia, care-Mi deschid când bat, și am călăuzit un popor și i-am dat din cer povață și hrană de cuvânt și l-am păstorit Eu Însumi. O, de atâta vreme stau la ușă și bat și la voi ca să vă aplecați și să Mă cercetați în cuvânt și să Mă credeți prin el și să Mă luați în casă și să-Mi spuneți: bun venit! Să fi făcut și voi ca preotul care-l creștea pe Samuel, că acela l-a învățat pe Samuel să Mă primească, să-Mi răspundă la chemare, să Mă asculte l-a învățat, și a crescut Samuel și a fost prooroc mare peste Israel și știa el de la Mine pentru popor, o, și s-a scris în Scripturi istoria lui Dumnezeu cu Samuel, așa cum și azi se scrie istoria Mea cu acești ucenici credincioși Mie și tocmiți pentru Mine, și care sunt dintre voi. Să fi ascultat mai-marii bisericii și ai țării, să fi ascultat de Mine prin ei așa cum regii pământului ascultau de la Daniel, proorocul Meu. Iată, se scrie această istorie pe pământ în vremea voastră și sunteți scriși în ea necredincioși, ca și preoții cei de acum două mii de ani, ca și regii cei de atunci, căci este scris în Scripturi că vin să-Mi păstoresc oile Mele Eu Însumi.

O, nu fiți supărați pe Mine și pe ei, pe cei ce slujesc cuvântului Meu de peste ei, căci vin cu norii deasupra și grăiesc de deasupra cuvântul Meu ca să fie așezat în cartea sa când vine.

Acești fii nu sunt despărțiți de voi. O, nu fiți supărați pe ei că se supun Mie, că iată-Mă în mijlocul lor cuvânt și pază, iar Eu sunt mai mare decât voi, fiilor slujitori. Cei de acum două mii de ani s-au îngrijorat să nu-și piardă scaunul de domnie și M-au socotit pentru aceasta dușmanul lor, dar s-au păcălit de tot, și au văzut aceasta apoi și i-a durut durere mare. O, nu fiți ca ei, și fiți credincioși, că nimic, nimic nu vă iau, ci vă dau, vă iubesc, chiar dacă voi sunteți așa de reci, de Mă țineți afară.

O, ce rău v-am făcut? Ce v-am luat din ale voastre de M-ați pus la pedeapsă ca să nu-Mi deschideți? Cei de atunci M-au trimis pe cruce. M-au primit însă păgânii și au crezut că sunt de la Tatăl venit pe pământ, și tot așa este și azi, căci credința, iată, nu este a tuturor, și este ea a celor ce se umilesc pentru Dumnezeu.

Am scris carte cerească în zi de praznic de naștere a Mea pe pământ și am dat să indușez pe cei tari, pe cei învățați.

Voi, fiilor care-Mi credeți cuvântul, luptați-vă împotriva duhului pierzător și cunoașteți-i fața și lucrarea înșelătoare asupra celor ce cred de la Dumnezeu. Dacă iese cineva dintre voi socotiți-l vrăjmașul Meu și aveți grijă să rămâneți în rădăcină, fiilor, că vântul cel de două mii de ani potrivit mersului Meu cu omul e tot atât de aprig ca în toate vremile asupra celor ce se alipesc cu Dumnezeu, cu mântuirea lor cea de la Dumnezeu.

Căutați să vă fie bine primită rugăciunea și suflet frumos să aveți pentru statura voastră înaintea Mea, fiilor. Cei mult păcătoși au știut cum să se roage și le-a fost ascultată rugăciunea și au iertat și le-a fost și lor iertat. Iar dacă Israel a prigonit pe fratele său, a căzut în robie grea apoi, și în vreme de durere s-au căit fiii lui Israel și M-au strigat să-i iert, și au fost ascultați și au fost iertați și dezrobiți apoi, iar altfel e slabă rugăciunea, e fără putere strigarea la cer.

Ziua nașterii Mele a fost taină mare, căci am venit să Mă fac cunoscut și să-i dau ajutor celui care Mă va cunoaște. Așa lucrez mereu, că milă Îmi este mereu, și am de sprijin pe mama Mea Fecioara și Ne mângâiem în dureri.

O, mama Mea, mamă Fecioară, e praznicul Nostru, mamă. Suntem aici în cetate cu sfinții, suntem cu cerul aici, mama Mea.

— *Suntem acasă aici, ca și în cer acasă, că Tu ai casă aici, avem casă aici, Fiule Iisus. E dulce, și e și durerea dulce, e dulce amintirea bucuriei și a durerii mele de acum două mii de ani, când Tatăl Te-a așezat Prunc mic pe pământ, iar eu Te-am primit și Te-am ocrotit și Te-am hrănit ca mama pe fiu.*

E dulce tot ce este cu Dumnezeu pe pământ! E dulce amintirea nașterii Tale, Fiule scump! Frumoasă a fost toată biruința cea pentru Tine în vremi de prigoană a Noastră, ca și cea de după răstignirea și învierea Ta, când duhul meu și-a căpătat pacea, căci Tu ai fost biruitor.

Slavă întru cei de sus Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt, și pace pe pământ pentru ziua de praznic a nașterii Tale de acum două mii de ani, Fiule Iisus! O, ai grijă de ei, de cei care Ne țin ca să fim pe pământ pentru împlinirea cea mare a înnoirii, Doamne! Ai fost Dumnezeu întreg, și ai fost și copilaș, ca să știm noi, oamenii, să fim copii și să avem parte de împărăția cerurilor, Fiule și Dumnezeule copil.

Iubirii Tale se cuvine slavă și închinăciune, iar așteptarea aceasta încă Ne mai doare, încă, Fiule iubit al meu.

— O, mamă, e dulce și așteptarea. Cu Dumnezeu totul se poartă mai ușor, mai cu mângâiere, mamă.

O, Tată, făcă-se voia Ta pe pământ ca și în cer, Tată! Să ocrotim cu tot cerul acest pământ și ce avem Noi pe el, Tată, căci biruința vine ca răsplată pentru cei ce au răbdare pururi, Tatăl Meu.

O, fiilor, pace vouă! Sunt cu Tatăl, sunt cu mama Mea Fecioara, sunt cu cei din cer aici cu voi. Pace vouă, fiilor! Să fie pe pământ ca și în cer! Așa Ne este așteptarea mereu, mereu.

Pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

25-12-2020/07-01-2021